

Egy roma nemzetiségű panaszos munkahelyi diszkrimináció miatt fordult az Alapvető Jogok Biztosának Hivatalához, amelyet azonban visszavont, arra hivatkozva, hogy időközben sikerült rendeznie a konfliktust. Ezt követően az érintett intézmény másik dolgozója kérte az ügy kivizsgálásának folytatását.

## ESETJOGI MOZAIK

Egy roma nemzetiségű panaszos önkormányzati bérlakásra vonatkozó szerződését lakbérhátraléka miatt megszüntették, és időközben ideiglenes gondnokság alá helyezték. Beadványában a panaszos a lakhatási feltételei rendezéséhez és gondnokságával kapcsolatban felmerült problémái megoldásához kért segítséget a biztoshelyettestől.

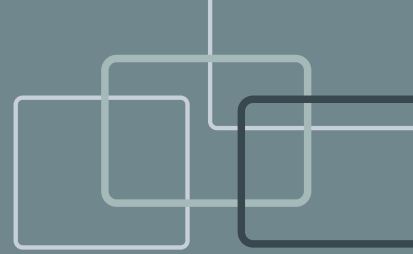
Egy roma nemzetiségű panaszos azt sérelmezte, hogy az építésügyi hatóság lakóépületének 180 napon belül történő bontására kötelezte. Beszámolt arról, hogy nehéz anyagi körülmények között nevelik négy kiskorú gyermeküket, akik közül egyik súlyos látássérült. Attól tartanak, hogy az ingatlanjuk lebontása esetén a gyermekeikkel az utcára kerülhetnek.

Egy önkormányzati lakás lebontása miatt kilakoltatott, majd annak helyén található lakókocsiban élő roma nemzetiségű panaszos kért segítséget lakhatási helyzete rendezéséhez. A biztoshelyettes jelzése alapján a helyi családsegítő szolgálat felkereste a családot, a polgármesternek pedig felhívta a figyelmét a rászoruló személy életét és testi épségét veszélyeztető körülmények esetén fennálló települési önkormányzati ellátási kötelezettségekre.

Egy felújítás alatt álló ingatlan homlokzatáról egy hazai nemzetiségi közösség számára emblematikus értékkel bíró köztéri szobrot az országos nemzetiségi önkormányzattal történő előzetes konzultáció nélkül távolítottak el. A nemzetiségi biztoshelyettes megkeresésére a beruházó a szobor állagmegóvásával kapcsolatban választ adott és jelezte, hogy a szobrot a jövőben múzeumban kívánják elhelyezni. A felekhez írt válaszában a nemzetiségi biztoshelyettes hangsúlyozta az érintett nemzetiségi közösség képviselőivel való közvetlen párbeszéd és egyeztetés fontosságát a műalkotás végleges elhelyezésének kérdésében.

Egy beadványozó az Ukrajnából érkező roma nemzetiségű menekültek érdekében emelt szót. Panaszában a romák diszkriminatív ellátását kifogásolta a Nyugati pályaudvaron, tudomása szerint az önkéntesek és rendőrök másképp fogadták az Ukrajnából érkező romákat, mint az ukrán menekülteket. A menekültek budapesti ellátásának átszervezése miatt a biztoshelyettes már nem tudta kivizsgálni a konkrét panaszt, de jelezte, hogy folyamatosan figyelemmel kíséri a menekültek részére nyújtott szolgáltatások biztosításának körülményeit.





Egy roma nemzetiségű panaszos több mint húsz éven keresztül lakott családjával egy önkormányzati bérlakásban, amelyet életveszélyessé válása miatt lebontott a települési önkormányzat. A téli kilakoltatási moratóriumra tekintettel a lebontást követően a családot egy szükséglakásban szállásolták el, ahonnan a moratórium lejárta után távozniuk kellett. Az önkormányzat által felajánlott cserelakást a család a ház állapota és környéke miatt nem fogadta el, ezért a panaszos a lebontott ház helyére, egy lakókocsiba költözött vissza.

**A panaszos sérelmezte a lakás lebontását és a kilakoltatásukat, illetve az önkormányzat – a terület 60 napon belüli elhagyására vonatkozó – felhívását.** Emellett a panaszosnak a kilakoltatás következtében, **az érvényes lakcímkártya hiányában nehézségei adódtak a munkahelykeresésben, illetve az egészségügyi ellátás igénybevétele során** is.

A nemzetiségi biztoshelyettes a települési önkormányzat polgári jog szabályai szerint hozott, lakásgazdálkodással összefüggő döntéseit nem vizsgálhatja felül, a hajléktalanná válás megelőzésével kapcsolatos önkormányzati intézkedésekre azonban kiterjed a hatásköre. Ennek alapján a biztoshelyettes tájékoztatáskéréssel fordult az adott település polgármesteréhez és a helyi családsegítő központ vezetőjéhez.

A megkeresés alapján a területileg illetékes családsegítő arról tájékoztatta a biztoshelyettest, hogy a központ munkatársai több alkalommal is felkeresték azt a területet, amelyen a lakókocsi áll, a panaszossal azonban nem találkoztak személyesen.

A polgármester válaszlevelében részletesen informálta a biztoshelyettest a család korábbi lakhatási nehézségeiről, jelezte továbbá, hogy azért sem került felajánlásra alternatív lakhatási lehetőség, mert a panaszos (véltetően a téli, hideg időjárás miatt) nem lakott életvitelszerűen a lakókocsiban.

A biztoshelyettes záró levelében felhívta a polgármester figyelmét a szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény 7. § (1) bekezdésére, melynek értelmében a települési önkormányzat, tekintet nélkül hatáskörére és illetékességére, köteles az arra rászorulóknak rendkívüli települési támogatást, étkeztést, illetve szállást biztosítani, ha ennek hiánya az érintett személy életét, testi épségét veszélyeztetné. A biztoshelyettes mindezekről tájékoztatta a panaszost is, és – a lakcímbjelentéskor tapasztalt nehézségekre tekintettel – felhívta a figyelmét az ideiglenes szálláshellyel sem rendelkező, településszintű lakcím bejelentés lehetőségére és lépéseire.